

บทความวิจัย (Research article)

ปัจจัยทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาพยาบาล วิทยาลัยนานาชาติเซนต์เทเรซา Factors Predicting Academic Achievement of Nursing Students at Saint Theresa International College

วีณา ภักดีสิริวิชัย^{1*}, พนิตนาถ ชำนาญเสื่อ¹, กรรณิกา เกตุนิล¹, สิริรดา พรหมสุนทร¹

Veena Bhakdisirivichai^{1*}, Panitnat Chamnansua¹, Kannika Katenil¹, Sirirada Phromsoonthorn¹

*ผู้ให้การติดต่อ (Corresponding e-mail: veena@stic.ac.th, โทรศัพท์ 081-8235943)

(Received: September 14, 2020; Revised: December 17, 2020; Accepted: December 25, 2020)

บทคัดย่อ

การวิจัยเชิงพรรณนา มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาพยาบาล วิทยาลัยนานาชาติเซนต์เทเรซา กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาพยาบาลศาสตร์ ปีการศึกษา 2562 จำนวน 250 คน โดยสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล ผลสัมฤทธิ์ในระดับมัธยมศึกษา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนพยาบาล และพฤติกรรมการเรียน มีความเชื่อมั่นสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค เท่ากับ .94 วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา และการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ ผลการวิจัย พบว่า

1. นักศึกษาพยาบาลมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเฉลี่ยเท่ากับ 2.83 ($SD = 4.27$) ผลสัมฤทธิ์ระดับมัธยมศึกษาเฉลี่ย เท่ากับ 3.22 ($SD = .35$) กลุ่มตัวอย่างมีอายุเฉลี่ย 21.09 ปี ($SD = 1.81$) มีค่าครองชีพต่อเดือนเฉลี่ย 6,175.20 บาท ($SD = 3199.16$) และมีด้านพฤติกรรมการเรียนโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($M = 3.28$, $SD = .30$) โดยมีค่าเฉลี่ยสูงสุดในด้าน กระบวนการรวบรวมข้อมูล ($M = 3.82$, $SD = .64$) และต่ำสุดในด้านความวิตกกังวลเกี่ยวกับการเรียน ($M = 2.61$, $SD = .54$)

2. ผลการวิเคราะห์ถดถอยเชิงพหุคูณพบว่า ปัจจัยที่สามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้ร้อยละ 20 ($F = 4.95$, $p = .02$) ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ระดับมัธยมศึกษา ซึ่งมีอำนาจการทำนายสูงสุด รองมาคือ การจัดการกับเวลาทางการเรียน ยุทธวิธีในการสอบและการเตรียมตัวสอบ และอายุ ($Beta = .38, .24, .17, .12$; $p < .05$ ตามลำดับ)

ผลการวิจัยชี้ให้เห็นว่า วิทยาลัยฯ ควรกำหนดนโยบายการคัดเลือกนักศึกษาเข้าเรียนพยาบาล โดยใช้เกรดเฉลี่ยระดับมัธยมศึกษาเป็นส่วนหนึ่งของเกณฑ์การคัดเลือก รวมทั้ง การส่งเสริมกลยุทธ์การ

¹ อาจารย์ คณะพยาบาลศาสตร์ วิทยาลัยนานาชาติเซนต์เทเรซา

Instructor, Faculty of Nursing, Saint Theresa International college

เตรียมสอบ และสนับสนุนการจัดการกับเวลาทางการเรียน เพื่อให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการพยาบาลที่ดีขึ้น

คำสำคัญ: ปัจจัยทำนาย, ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน, พฤติกรรมการเรียน, นักศึกษาพยาบาล

Abstract

This descriptive research aimed to investigate the factors predicting nursing students' academic achievement. The samples were 250 nursing students in Years 1-4 during academic year 2019 at Saint Theresa International College. Simple random sampling was used in this study. Data were collected from the questionnaires of student information, academic achievement and learning behaviors. The instrument was examined by the alpha coefficient of Cronbach equal to .94. Descriptive statistics and multiple regressions were applied in data analysis. The results showed that;

1. The nursing students' average academic achievement was GPA of 2.83 ($SD = 4.27$). Average academic achievement in high school was 3.22 ($SD = .35$). Students' average age was 21.09 years ($SD = 1.81$). An average cost of living of students was 6,175.20 baht ($SD = 3199.16$). Learning behaviors was at a moderate level ($M = 3.28$, $SD = .30$). Students' data collection process was the highest ($M = 3.82$, $SD = .64$ and learning anxiety was at the lowest ($M = 2.61$, $SD = .54$).

2. The multiple regression analysis found that factors that can be mutually explained the variance in academic achievement was 20% ($F = 4.95$, $p = .02$) were high school achievement. The second highest predictive factors were the time management in their study, test-taking strategies, preparation for the test and age ($Beta = .38$, $.24$, $.17$, $.12$; $p < .05$ respectively).

Therefore, colleges should establish a policy to recruit nursing students from their high school GPA as part of the selection criteria as well as supporting test-taking preparation in order to improve academic achievement in nursing.

Keywords: Predicting factors, Academic achievement, Learning behaviors, Nursing students

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

พระราชบัญญัติวิชาชีพการพยาบาลและผดุงครรภ์ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2540 มาตรา 4 (สภาการพยาบาล, 2554) ให้ความหมายว่า การพยาบาล หมายถึง “การกระทำต่อมนุษย์เกี่ยวกับการดูแลและช่วยเหลือเมื่อเจ็บป่วย การฟื้นฟูสภาพ การป้องกันโรค และการส่งเสริมสุขภาพ รวมทั้งการช่วยเหลือแพทย์กระทำการรักษาโรค โดยอาศัยหลักวิทยาศาสตร์และศิลปะการพยาบาล” โดยพยาบาลปฏิบัติหน้าที่การพยาบาลต่อบุคคล ครอบครัว และชุมชน วิชาชีพการพยาบาลของประเทศไทยเข้าสู่ระบบการศึกษาตั้งแต่ พ.ศ. 2499 ปัจจุบันสถาบันการศึกษาทั่วประเทศสามารถผลิตพยาบาลและผดุงครรภ์ประมาณปีละ 6,000 คน ตามแผนพัฒนาการพยาบาลและผดุงครรภ์แห่งชาติ ฉบับที่ 4 (2560-2564) มีพันธกิจด้านการศึกษาพยาบาลที่สนับสนุนส่งเสริม และการพัฒนาระบบการผลิตกำลังคนสาขาพยาบาลศาสตร์ที่มีประสิทธิภาพ มีคุณภาพ และมีสมรรถนะในการตอบสนองความต้องการด้านสุขภาพของประชาชนและประเทศ โดยมีเป้าประสงค์คือ ผลิตและพัฒนากำลังคนสาขาพยาบาลศาสตร์ เพื่อให้บุคคล ครอบครัว และประชาชน เข้าถึงและได้รับบริการพยาบาลและผดุงครรภ์ที่มีคุณภาพ ได้มาตรฐานและจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพอย่างทั่วถึงและเป็นธรรม (สภาการพยาบาล, 2560) ใช้กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ โดยสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ในฐานะหน่วยงานกำกับและส่งเสริมการดำเนินงานของสถาบันอุดมศึกษา เพื่อเป็นเครื่องมือในการนำนโยบายจากพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 เกี่ยวกับมาตรฐานการศึกษาของชาติ ไปสู่การปฏิบัติในสถานศึกษาอย่างเป็นรูปธรรม ซึ่งมาตรฐานผลลัพธ์การเรียนรู้ (Standard of learning outcome) กำหนดไว้อย่างน้อยต้องประกอบด้วย ด้านคุณธรรมจริยธรรม ด้านความรู้ ด้านทักษะของปัญญา ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยี (คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2560)

เป้าหมายสูงสุดของการจัดการเรียนการสอนพยาบาลศาสตร์ คือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน การที่นักศึกษาพยาบาลจะเรียนสำเร็จบรรลุวัตถุประสงค์ได้นั้น ต้องอาศัยปัจจัยทางสติปัญญา เช่น ความรู้เดิม ผลการเรียนรู้ เกณฑ์หรือผลสัมฤทธิ์ระดับมัธยมศึกษา มีการศึกษาปัจจัยด้านผู้เรียน พบว่า นักศึกษาพยาบาลที่มีผลการเรียนเฉลี่ยมัธยมศึกษาส่วนใหญ่อยู่ในช่วง 2.01-2.50 ซึ่งเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นอย่างมาก ปัจจัยค่าครองชีพในด้านรายได้ของครอบครัวพบว่า ครอบครัวที่มีรายได้ 15,000 บาทขึ้นไป ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับปานกลาง (เขมรศรีม์ ดุจวรรณ, กนิพันธุ์ ปานณรงค์, กัญจนภรณ์ ธงทอง, และทวินันท์ นามโคตร, 2560) นอกจากนี้ ยังมีพฤติกรรมทางด้านความรู้ การคิด ความสามารถของนักศึกษา และความถนัดต่างๆ (Bloom, 1982) สำหรับการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนของนักศึกษาพยาบาลในด้านพฤติกรรมกรเรียน พบว่า ความเอาใจใส่ในการเรียน ความมีวินัยในตนเอง แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียน ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และมีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาคปฏิบัติของนักศึกษาพยาบาล (รุ่งฤดี กล้าหาญ, 2557; เขมรศรีม์ ดุจวรรณ และคณะ, 2560) ทั้งนี้ พฤติกรรมกรเรียนของนักศึกษาพยาบาล มีอิทธิพลต่อ

การทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยการวางแผนการเรียน และการเอาใจใส่กับการเรียน (กาญจนา เลิศถาวรธรรม, กรรณิการ์ กิจนพเกียรติ, และอรพิน สว่างวัฒนะเศรษฐ์, 2557)

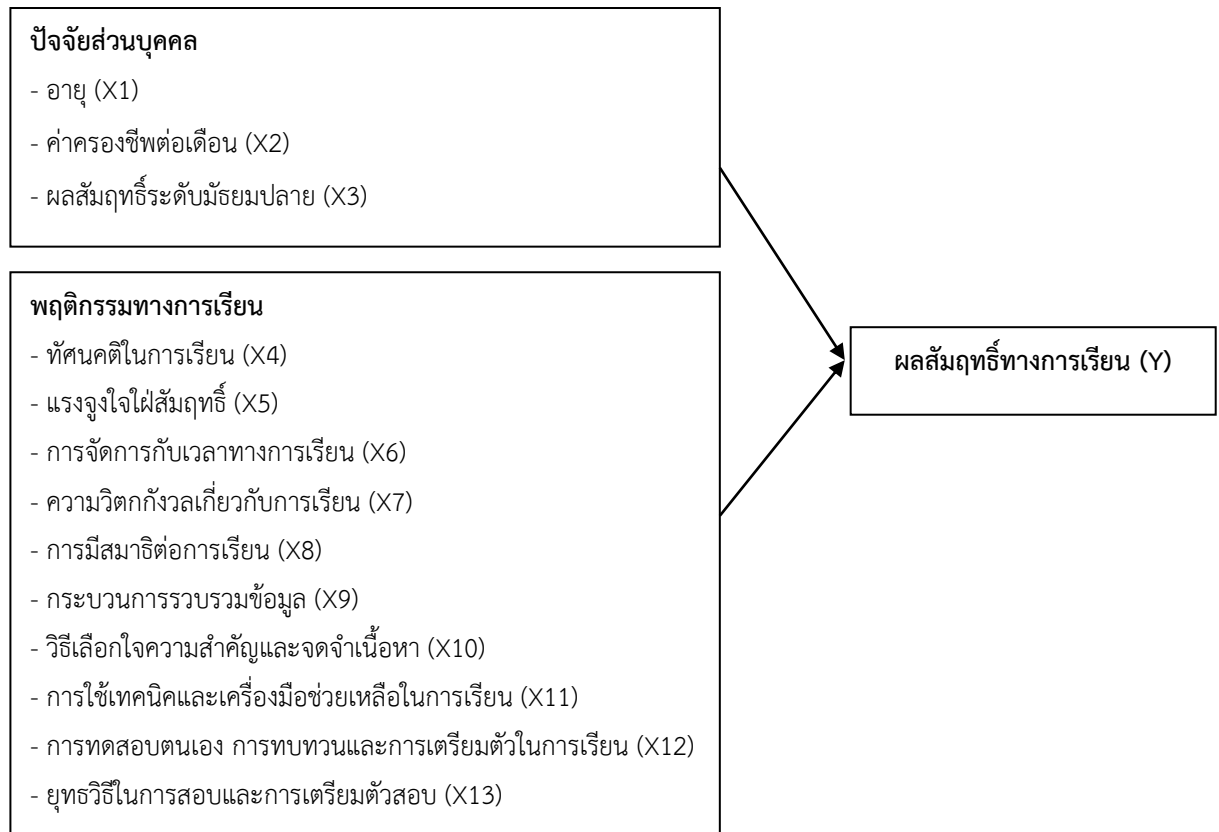
คณะพยาบาลศาสตร์ วิทยาลัยนานาชาติเซนต์เทเรซา ได้ดำเนินการจัดการศึกษาหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต ใช้ระยะเวลาในการศึกษา 4 ปี จำนวน 140 หน่วยกิต โดยมีการจัดการเรียนการสอนทั้งภาคทฤษฎีและปฏิบัติ จากการติดตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาพยาบาล ในปีการศึกษา 2559-2561 พบว่า นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ต่ำกว่าเกณฑ์ ที่ต้องข้ามชั้น มีจำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 4.12 และมีนักศึกษาลาออก จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 5.16 และในปีการศึกษา 2561 การเฝ้าระวังนักศึกษาพยาบาลศาสตร์ ชั้นปีที่ 1 ที่มีผลการเรียนต่ำกว่า 2.3 พบว่า มีจำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 26.53 (งานทะเบียนนักศึกษา วิทยาลัยนานาชาติเซนต์เทเรซา, 2562) การที่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำมีโอกาสนักศึกษาจะข้ามชั้น จบการศึกษาล่าช้า หรืออาจท้อต่อการเรียนและลาออกกลางคัน อีกทั้ง ส่งผลต่อการสอบความรู้ผู้ขึ้นทะเบียนและรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพการพยาบาลและผดุงครรภ์ ที่ต้องมีความรู้ความสามารถทางการเรียน เพื่อจบเป็นพยาบาลวิชาชีพอย่างสมบูรณ์ ดังนั้น ผู้วิจัยมีความสนใจในการศึกษาปัจจัยทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาพยาบาล วิทยาลัยนานาชาติเซนต์เทเรซา เพื่อใช้เป็นแนวทางในการกำหนดนโยบายและวางแผนสนับสนุนเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาปัจจัยทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาพยาบาล วิทยาลัยนานาชาติเซนต์เทเรซา

กรอบแนวคิดการวิจัย

การวิจัยนี้ ได้นำแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาพยาบาล วิทยาลัยนานาชาติเซนต์เทเรซา ได้แก่ อายุ ค่าครองชีพต่อเดือน ผลสัมฤทธิ์ระดับมัธยมปลาย และพฤติกรรมการเรียน 10 ด้าน ได้แก่ ทักษะคิดในการเรียน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ การจัดการกับเวลาทางการเรียน ความวิตกกังวลเกี่ยวกับการเรียน การมีสมาธิต่อการเรียน กระบวนการรวบรวมข้อมูล วิธีเลือกใจความสำคัญและจดจำเนื้อหา การใช้เทคนิคและเครื่องมือช่วยเหลือในการเรียน การทดสอบตนเอง การทบทวนและการเตรียมตัวในการเรียน และยุทธวิธีในการสอบและการเตรียมตัวสอบตามยุทธวิธีเรียนของสิงห์ ไทยวงศ์ (2544) ที่ได้พัฒนามาจาก Learning and Study Strategies Inventory (LASSI) ของ Weinstein, Palmer, and Schute (1987 อ้างถึงใน Prevatt, Petscher, Proctor, Hurst, & Adams, 2006) โดยเขียนเป็นกรอบแนวคิดการวิจัย ดังภาพ

ภาพ กรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยนี้ เป็นการวิจัยเชิงพรรณนา (Descriptive research) มีวิธีดำเนินการวิจัย รายละเอียด ดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรในการศึกษาครั้งนี้ คือ นักศึกษาพยาบาล วิทยาลัยนานาชาติเซนต์เทเรซา ที่ลงทะเบียนเรียนแบบเต็มเวลา ในปีการศึกษา 2562 จำนวน 411 คน

กลุ่มตัวอย่าง นักศึกษาพยาบาล วิทยาลัยนานาชาติเซนต์เทเรซา ที่ลงทะเบียนเรียนแบบเต็มเวลา ในปีการศึกษา 2562 คำนวณขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยการเปิดตารางสำเร็จรูปของ Krejcie and Morgan (1970) กำหนดค่าความเชื่อมั่นหรือความคลาดเคลื่อนร้อยละ 5 ได้กลุ่มตัวอย่าง 201 คน และเพื่อป้องกันการสูญหายของข้อมูล จึงเพิ่มขนาดของกลุ่มตัวอย่างอีกร้อยละ 20 ได้กลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 250 คน และจำแนกขนาดของกลุ่มตัวอย่างตามสัดส่วนนักศึกษาในแต่ละชั้นปี จากนั้นทำการสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย (Simple random sampling) ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างตามรายชั้นปีที่ 1-4 จำนวน 54, 58, 78, และ 60 คน ตามลำดับ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถาม จำแนกออกเป็น 2 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของนักศึกษา ได้แก่ เพศ อายุ ระดับชั้นปี ค่าครองชีพต่อเดือน ผลสัมฤทธิ์ระดับมัธยมปลาย และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนพยาบาล ซึ่งเป็นแบบเติมคำตอบ

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามพฤติกรรมทางการเรียน เป็นเครื่องมือที่ผู้วิจัยได้ทบทวนวรรณกรรมและปรับมาจากแบบทดสอบยุทธวิธีการเรียนรู้ของ สิงห์ ไทยวงศ์ (2544) ที่ได้พัฒนามาจาก Learning and

Study Strategies Inventory (LASSI) ของ Weinstein et al. (1987 อ้างถึงใน Prevatt et al., 2006) แห่ง University of Texas at Austin มี 10 ด้าน รวม 76 ข้อ ได้แก่ ทักษะคิดในการเรียน 8 ข้อ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ 8 ข้อ การจัดการกับเวลาทางการเรียน 8 ข้อ ความวิตกกังวลเกี่ยวกับการเรียน 8 ข้อ การมีสมาธิต่อการเรียน 8 ข้อ กระบวนการรวบรวมข้อมูล 8 ข้อ วิธีเลือกใจความสำคัญและจดจำเนื้อหา 5 ข้อ การใช้เทคนิคและเครื่องมือช่วยเหลือในการเรียน 8 ข้อ การทดสอบตนเองการทบทวนและการเตรียมตัวในการเรียน 8 ข้อ และด้านยุทธวิธีในการสอบและการเตรียมตัวสอบ 7 ข้อ โดยเป็นมาตราประมาณค่า 5 ระดับ (Likert scale) มีการให้คะแนนรายข้อที่เป็นข้อความทางบวก ระหว่างไม่เป็นจริงเลย (1 คะแนน) ถึงเป็นจริงมากที่สุด (5 คะแนน) ส่วนข้อความทางลบ ระหว่างไม่จริงเลย (5 คะแนน) ถึงเป็นจริงมากที่สุด (1 คะแนน) และมีเกณฑ์ในการแปลความหมายคะแนนเฉลี่ยพฤติกรรมการเรียนรู้รายด้านและโดยรวม ออกเป็น 5 ระดับ ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย 1.00 - 1.80 หมายถึง ระดับน้อยที่สุด

คะแนนเฉลี่ย 1.81 - 2.60 หมายถึง ระดับน้อย

คะแนนเฉลี่ย 2.61 - 3.40 หมายถึง ระดับปานกลาง

คะแนนเฉลี่ย 3.41 - 4.20 หมายถึง ระดับดี

คะแนนเฉลี่ย 4.21 - 5.00 หมายถึง ระดับดีที่สุด

การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบสอบถามทั้ง 2 ส่วน ผ่านการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) จากผู้ทรงคุณวุฒิด้านการจัดการศึกษาพยาบาล ด้านการพยาบาล และด้านการบริหารการศึกษา จำนวน 3 ท่าน โดยใช้ดัชนีความตรงเนื้อหา (Content Validity Index: CVI) มีการให้คะแนนความสอดคล้องของรายการคำถามกับคำนิยามเชิงปฏิบัติการระหว่าง 1 – 4 คะแนน แบบสอบถามพฤติกรรมกรเรียนมีค่า CVI เท่ากับ .88 จากนั้นนำแบบสอบถามที่แก้ไขปรับปรุงไปทดลองใช้กับนักศึกษาพยาบาลในสถานศึกษา แห่งหนึ่ง 30 คน วิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) เท่ากับ .94

การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง ในเดือนสิงหาคม พ.ศ. 2563 รายละเอียด ดังนี้

1. ประสานงานกับงานวิจัยและบริการวิชาการ คณะพยาบาลศาสตร์ วิทยาลัยนานาชาติ เซนต์เทเรซา และขออนุญาตจากคณบดี คณะพยาบาลศาสตร์ วิทยาลัยนานาชาติเซนต์เทเรซา เพื่อเข้าเก็บข้อมูลนักศึกษาแต่ละชั้นปี

2. นัดหมายกลุ่มตัวอย่างในห้องเรียนของนักศึกษาเป็นรายชั้นปี ชี้แจงวัตถุประสงค์ของการวิจัย การพิทักษ์สิทธิ์ของกลุ่มตัวอย่าง การตอบแบบสอบถามนี้เป็นไปด้วยความสมัครใจ นักศึกษาสามารถปฏิเสธการตอบแบบสอบถามโดยไม่มีผลกระทบต่อการเรียน สำหรับนักศึกษาสมัครใจเข้าร่วม ลงนามในใบยินยอมเข้าร่วมวิจัย ผู้วิจัยมอบแบบสอบถามและนัดหมายให้ส่งกลับภายใน 2 สัปดาห์ โดยบรรจุแบบสอบถามใส่ซองเอกสาร ปิดผนึกและขอให้ผู้แทนนักศึกษารวบรวมให้คณะผู้วิจัย ทั้งนี้ ได้รับแบบสอบถามกลับคืนครบถ้วน 100%

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ ระดับชั้นปี ผลสัมฤทธิ์ระดับมัธยมศึกษา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และพฤติกรรมการเรียน โดยใช้สถิติพรรณนา ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย (M) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)
2. วิเคราะห์อำนาจในการทำนายของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาพยาบาล โดยใช้สถิติถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression Analysis) กำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05

การพิทักษ์สิทธิกลุ่มตัวอย่าง

การศึกษานี้ผ่านการพิจารณาจากคณะกรรมการจริยธรรมวิจัยในมนุษย์ของวิทยาลัยนานาชาติเซนต์เทเรซา จังหวัดนครนายก เลขที่ใบรับรอง 018/2020 ลงวันที่ 31 สิงหาคม พ.ศ.2563

ผลการวิจัย

1. ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างและตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาพยาบาล วิทยาลัยนานาชาติเซนต์เทเรซา พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ร้อยละ 94.0 มีอายุ (X_1) เฉลี่ย 21.09 ปี ($SD = 1.81$) ค่าครองชีพต่อเดือน (X_2) มีค่าเฉลี่ย 6,175.20 บาท ($SD = 3199.16$) ผลสัมฤทธิ์ระดับมัธยมศึกษา (X_3) มีเกรดเฉลี่ย เท่ากับ 3.22 ($SD = .35$) โดยมีเกรดเฉลี่ยสูงสุด 3.97 ต่ำสุด 2.00 และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาพยาบาลมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.83 ($SD = .43$) เกรดเฉลี่ยสูงสุด 3.94 และต่ำสุดเท่ากับ 2.00

นักศึกษาพยาบาลมีพฤติกรรมการเรียนโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($M = 3.28$, $SD = .30$) เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยในระดับดี จำนวน 5 ด้าน ได้แก่ ด้านกระบวนการรวบรวมข้อมูล ด้านทัศนคติในการเรียน การทบทวนและการเตรียมตัวในการเรียน ด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และด้านการใช้เทคนิคและเครื่องมืออุปกรณ์ช่วยเหลือในการเรียนการทดสอบตนเอง ($M = 3.82, 3.68, 3.61, 3.60$ และ 3.55) ตามลำดับ และมีค่าเฉลี่ยต่ำสุดในด้านความวิตกกังวลเกี่ยวกับการเรียน ซึ่งอยู่ในระดับปานกลาง ($M = 2.61$, $SD = .54$) เมื่อพิจารณารายชั้นปี พบว่ากลุ่มตัวอย่างชั้นปี 1 ค่าเฉลี่ยพฤติกรรมการเรียนสูงสุด ($M = 3.31$, $SD = .26$) รองมาคือ ชั้นปี 3 ($M = 3.27$, $SD = .31$) และต่ำสุดในชั้นปี 2 ($M = 3.26$, $SD = .34$) รายละเอียด ดังตาราง 1

ตาราง 1 ค่าเฉลี่ย (M) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) และระดับพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษาพยาบาล วิทยาลัยนานาชาติเซนต์เทเรซา จำแนกตามรายด้านและโดยรวม ($n = 250$)

ด้าน	M	SD	ระดับ
ทัศนคติในการเรียน (X4)	3.68	.60	ดี
แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (X5)	3.60	.42	ดี
การจัดการกับเวลาทางการเรียน (X6)	2.84	.53	ปานกลาง
ความวิตกกังวลเกี่ยวกับการเรียน (X7)	2.61	.54	ปานกลาง
การมีสมาธิต่อการเรียน (X8)	3.03	.88	ปานกลาง
กระบวนการรวบรวมข้อมูล (X9)	3.82	.64	ดี
วิธีเลือกใจความสำคัญและจดจำเนื้อหาที่สำคัญของบทเรียน (X10)	3.08	.53	ปานกลาง
การใช้เทคนิคและเครื่องมืออุปกรณ์ช่วยเหลือในการเรียน (X11)	3.55	.51	ดี
การทดสอบตนเอง การทบทวน และการเตรียมตัวในการเรียน (X12)	3.61	.65	ดี
ยุทธวิธีในการสอบและการเตรียมตัวสอบ (X13)	2.94	.55	ปานกลาง
โดยรวม	3.28	.30	ปานกลาง

2. ผลการวิเคราะห์ปัจจัยทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาพยาบาล โดยใช้สถิติวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise) โดยทำการทดสอบข้อตกลงเบื้องต้นใน ได้แก่ การกระจายแบบปกติ (Normality) ความสัมพันธ์เชิงเส้นตรง (Linearity) ค่าความแปรปรวนคงที่ (Homoscedasticity) ความสัมพันธ์กันเองระหว่างตัวแปรอิสระ (Multicollinearity) และความเป็นอิสระของค่าความคลาดเคลื่อน (Autocorrelation) พบว่า ไม่มีการละเมิดข้อตกลงเบื้องต้นดังกล่าว ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน พบว่า มีตัวแปรอิสระเพียง 4 ตัว ที่สามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้ร้อยละ 20 ($R^2 = .20$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 ($F = 4.95$, $p = .02$) ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ระดับมัธยมปลาย ซึ่งมีอำนาจการทำนายสูงสุด ($Beta = .38$, $p < .01$) และรองมาเป็นพฤติกรรมการเรียนด้านการจัดการกับเวลาทางการเรียน ยุทธวิธีในการสอบและการเตรียมตัวสอบ และอายุ ตามลำดับ ($Beta = .24$, $.17$, $.12$, $p < .05$) ดังตาราง 2

ตาราง 2 การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอนตัวแปรที่สามารถทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาพยาบาล วิทยาลัยนานาชาติเซนต์เทเรซา ($n = 250$)

ตัวแปรพยากรณ์	B	$Beta$	R	R^2	R^2_{Change}	F	p
ผลสัมฤทธิ์ระดับมัธยมปลาย (X3)	.47	.38	.36	.13	.13	36.51**	.00
ยุทธวิธีในการสอบและการเตรียมตัวสอบ (X13)	.14	.17	.39	.15	.02	6.56**	.01
การจัดการกับเวลาทางการเรียน (X6)	.19	.24	.42	.18	.03	8.28**	.00
อายุ (X1)	.30	.12	.44	.20	.02	4.95*	.02
$SE_b = .41$, Constant (a) = .57							

* $p < .05$, ** $p < .01$

โดยมีสมการพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน (Standardized score) ดังนี้

$$Z_Y = .38Z_{X3} + .24Z_{X6} + .17Z_{X13} + .12Z_{X1}$$

อภิปรายผล

นักศึกษาพยาบาล วิทยาลัยนานาชาติเซนต์เทเรซา มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเฉลี่ยเท่ากับ 2.83 ($SD = .43$) และมีปัจจัยที่สามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้ร้อยละ 20 เรียงตามลำดับอำนาจการทำนาย ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ระดับมัธยมศึกษา การจัดการกับเวลาทางการเรียน ยุทธวิธีในการสอบและการเตรียมตัวสอบ และอายุ ($Beta = .38, .24, .17, .12$; $p < .05$ ตามลำดับ) แสดงว่านักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยระดับมัธยมศึกษาสูง และมีการจัดการกับเวลาทางการเรียนที่ดี มีโอกาสเกิดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้สูงกว่านักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยระดับมัธยมศึกษาต่ำกว่า และขาดการจัดการกับเวลาทางการเรียน แม้ว่าการศึกษาผลการศึกษาที่ผ่านมาจะไม่มีการศึกษาปัจจัยทำนายโดยตรงกับตัวแปรเหล่านี้ก็ตาม

ผลสัมฤทธิ์ระดับมัธยมศึกษา เป็นปัจจัยที่สามารถทำนายได้สูงสุดนั้น ($Beta = .38, p < .05$) แสดงว่า พื้นฐานความรู้ที่ดีในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย เป็นรากฐานที่สำคัญในการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ในการเรียนที่ดี สอดคล้องกับการศึกษาของณัฐพัชร (จารุณี) อภิวัฒน์ไพศาล (2557) พบว่า ผลการเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 หรือเทียบเท่า สามารถจำแนกผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาปริญญาตรีสาขาบัญชีได้ รวมทั้ง เกรดเฉลี่ยในรายวิชาที่เป็นหลักการเบื้องต้น เป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (วรลักษณ์ นวลพลับ, 2554) รวมทั้ง สอดคล้องกับผลการศึกษาในนักศึกษาพยาบาลพบว่า ความรู้พื้นฐานเดิมเป็นปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (รุ่งฤดี กล้าหาญ, 2557) ดังนั้น คณะกรรมการคัดเลือกนักศึกษาของวิทยาลัย ควรนำผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับมัธยมศึกษามาเป็นส่วนหนึ่งของเกณฑ์การรับนักศึกษาพยาบาลด้วย

การจัดการกับเวลาทางการเรียน เป็นปัจจัยทำนายรองลงมา ($Beta = .24, p < .05$) หากนักศึกษา มีการวางแผน และจัดการกำหนดเวลาของตนเองในการเรียนการสอน การพัฒนาการจัดการเวลาโดยการ จัดตารางเวลาเรียน หรือใช้เทคนิคต่างๆ มาช่วยจัดการเวลา และหลีกเลี่ยงกิจกรรมที่ไม่เป็นประโยชน์ต่อนักศึกษา อีกทั้งแสดงถึงการวางแผนการเรียน และการเอาใจใส่ต่อการเรียน เป็นพฤติกรรมที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา (กาญจนา เลิศถาวรธรรม และคณะ, 2557) อย่างไรก็ตามพบว่า นักศึกษามีพฤติกรรมด้านการบริหารเวลาในการเรียนอยู่ในระดับน้อย (ภัทรพร พงศาปรมัตต์, 2561) และนักศึกษาส่วนใหญ่มีปัญหาในการทำงานไม่เสร็จตามเวลาที่กำหนด เนื่องจากใช้เวลาส่วนใหญ่ในการเล่น อินเทอร์เน็ต (งามพันธุ์ สัยศรี, 2555) อีกทั้ง การจัดการกับเวลาทางการเรียนที่ดีนั้น แสดงถึง ความมีความมีวินัยในตนเองของนักศึกษาในการจัดการกับเวลาทางการเรียน เนื่องจากเป็นพื้นฐานสำคัญในการสร้างพฤติกรรมเรียนที่ดี สอดคล้องกับการศึกษาของรุ่งฤดี กล้าหาญ (2557) พบว่า ความมีวินัยในตนเอง สามารถพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตพยาบาลได้ ชี้ให้เห็นว่า ผู้สอนและผู้ที่เกี่ยวข้องต้องมีการเสริมสร้างการบริหารจัดการเวลาที่ดีสำหรับนักศึกษาพยาบาลทั้งในด้านการเรียนการสอน

และกิจกรรมเสริมหลักสูตร เพื่อเป็นพื้นฐานที่ดีในการบริหารจัดการเวลาในการปฏิบัติงาน เมื่อสำเร็จไปเป็นพยาบาลวิชาชีพต่อไป

ยุทธวิธีในการสอบและการเตรียมตัวสอบ เป็นปัจจัยทำนายรองลงมา ($Beta = .17, p < .05$) แสดงว่า หากนักศึกษา มีการเตรียมตัวสำหรับการสอบ รวมทั้งการเลือกใช้กลยุทธ์ในการมาใช้ในการเตรียมตัวสอบที่ดี ส่งผลให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีด้วย สอดคล้องกับการศึกษาของภัทรพร พงศาปรมัตถ์ (2561) พบว่า นิสิตมีพฤติกรรมการด้านความเอาใจใส่ในการเรียนและการเตรียมตัวสอบและกลยุทธ์ในการสอบ จะมีผลสัมฤทธิ์ในการเรียนในระดับมาก และมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับผลการเรียนรู้ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา (สุภาภรณ์ ตั้งดำเนินสวัสดิ์, 2556) ตลอดจนการเตรียมตัวสอบขึ้นทะเบียนเป็นผู้ประกอบวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์ต่อไป (ณัฐพร อุทัยธรรม, ภูษณิศ ไทยสงฆ์, ปวีณา ศรีชีริยะกุล, และสุภาดา พุ่มพวง, 2561; ศิวีโล โพธิ์ชัย, กนิพันธุ์ ปานณรงค์, ประครองศรี ถนอมนวล, อัจฉรา อิ่มน้อย, และนางลักขณ์ วิชัยรัมย์, 2562) อย่างไรก็ตามพบว่า นักศึกษามีการเตรียมตัวสอบและกลยุทธ์ในการสอบในระดับปานกลาง นักศึกษามีกิจกรรมที่ได้รับมอบหมายมาก ทำให้ไม่ได้มีการเตรียมตัวสอบอย่างเต็มที่ และมีปัญหาในการทำความเข้าใจกับคำถามในข้อสอบ (จินตนา พรพิไลพรรณ, 2555) ดังนั้น ผู้สอนและผู้ที่เกี่ยวข้องควรมีการพัฒนายุทธวิธีในการสอบและการเตรียมตัวสอบที่ดีสำหรับนักศึกษาพยาบาล ทั้งในด้านการเตรียมตัวก่อนสอบ การวิเคราะห์และการทำความเข้าใจคำถามในข้อสอบ เพื่อเป็นพื้นฐานที่ดีในการทำข้อสอบขึ้นทะเบียนเป็นผู้ประกอบวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์ จากสภาการพยาบาลเมื่อสำเร็จการเรียนในชั้นปี 4 ต่อไป

นอกจากนี้ อายุ ($Beta = .12, p < .05$) เป็นปัจจัยหนึ่งในการทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ทั้งนี้เนื่องจากนักศึกษาพยาบาลที่มีอายุและอยู่ในชั้นปีที่สูงขึ้น จะเข้าใจธรรมชาติของการเรียนการสอนทางการพยาบาล ที่ดี อีกทั้งมีประสบการณ์ทางวิชาการและวิชาชีพเพิ่มขึ้นตามลำดับ สอดคล้องกับผลการศึกษาคความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาพยาบาลศาสตร์ คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยรังสิต (นิภา กิมสูงเนิน, สุวรรีย์ เพชรแต่ง, และจุฬา ยันตพร, 2561)

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

นำไปใช้เป็นข้อมูลเชิงประจักษ์สำหรับคณะกรรมการบริหารหลักสูตร ในการบริหารจัดการเรียนการสอนเพื่อผลิตบัณฑิตพยาบาลที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดี ทั้งการนำผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับมัธยมปลายมาเป็นส่วนหนึ่งของเกณฑ์การรับนักศึกษา รวมทั้งการพัฒนาให้นักศึกษามีความสามารถในการบริหารจัดการเวลาเรียนและการใช้กลยุทธ์ที่ดีในการเตรียมสอบ

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

ควรวิจัยและพัฒนาแบบการจัดการเรียนการสอน โดยใช้เทคโนโลยีทางการศึกษาและยุทธวิธีเตรียมความพร้อมทั้งการเรียนการสอนและการเตรียมตัวสอบ

เอกสารอ้างอิง

- กาญจนา เลิศถาวรธรรม, กรรณิการ์ กิจนพเกียรติ, และอรพิน สว่างวัฒนะเศรษฐ์. (2557). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาพยาบาลศาสตรบัณฑิต วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี ราชบุรี. *วารสารการพยาบาลและการศึกษา*, 7(4), 13-24.
- เขมรศักดิ์ คุจวรรณ, กนิพันธุ์ ปานณรงค์, กัญจนภรณ์ ธงทอง, และทวินันท์ นามโคตร. (2560). ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิตมหาวิทยาลัยเฉลิมกาญจนา ศรีสะเกษ. *วารสารวิชาการเฉลิมกาญจนา*, 4(2), 117-125.
- คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2560) *พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553*. กรุงเทพฯ: พริกหวาน กราฟิก.
- งานทะเบียนนักศึกษา วิทยาลัยนานาชาติเซนต์เทเรซา. (2562). สรุปผลการดำเนินงานตามตัวชี้วัด. ใน วิทยาลัยนานาชาติเซนต์เทเรซา, *การประชุมสัมมนาสรุปผลการดำเนินงานตามตัวชี้วัด ปีการศึกษา 2562*. นครนายก: วิทยาลัยนานาชาติเซนต์เทเรซา.
- งามพันธุ์ สัยศรี. (2555). การพัฒนาแบบตรวจสอบรายการประเมินทักษะการจัดการเวลาและเทคนิคการจัดการเวลาสำหรับนักเรียน. *วารสารอิเล็กทรอนิกส์ทางการศึกษา*, 7(1), 2028-2041.
- จินตนา พรพิไลพรรณ. (2555). ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาที่เรียนในสาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ทรัพยากรมนุษย์. *วารสารวิจัยรามคำแหง ฉบับมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์*, 17(1), 40-52.
- ณัฐพร อุทัยธรรม, ภูษณิศา ไทยสงฆ์, ปวีณา ศรีจริยะกุล, และสุภาดา พุ่มพวง. (2561). ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับผลการสอบขึ้นทะเบียนรับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์ของบัณฑิตวิทยาลัยพยาบาลพระจอมเกล้าจังหวัดเพชรบุรี. *วารสารวิทยาลัยพยาบาลพระจอมเกล้า จังหวัดเพชรบุรี*, 1(3), 35-45.
- ณัฐพัชร (จารุณี) อภิวัฒน์ไพศาล. (2557). การวิเคราะห์จำแนกปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาบัญชี มหาวิทยาลัยเอกชนในประเทศไทย. *วารสารวิชาชีพบัญชี*, 28(10), 19-33.
- นิภา กิมสูงเนิน, สุรวิทย์ เพชรแดง, และจุฬา ยันตพร. (2561). รูปแบบการเรียนรู้และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาพยาบาล มหาวิทยาลัยรังสิต. *วารสารสมาคมสถาบันอุดมศึกษาเอกชนแห่งประเทศไทย ในพระราชูปถัมภ์สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี*, 24(1), 5-14.
- ภัทรพร พงศาปรมัตถ์. (2561). พฤติกรรมการเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตในรายวิชาการภาษาอกร 2. *วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น*, 41(1), 75-86.
- รุ่งฤดี กล้าหาญ. (2557). ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาคปฏิบัติของนิสิตพยาบาล ชั้นปีที่ 3 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. *วารสารพยาบาลทหารบก*, 15(3), 412-420.
- วรลักษณ์ นวลพลับ. (2554). *การจำแนกประเภทปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและต่ำของนิสิตโครงการปริญญาตรีการบัญชี ภาคพิเศษ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ (วิทยานิพนธ์ปริญญาโท)*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

- ศิริไล โพธิ์ชัย, กนิพันธุ์ ปานณรงค์, ประคองศรี ถนอมนวล, อัจฉรา อิ่มน้อย, และนางลักษณ์ วิชัยรัมย์. (2562). ผลการเตรียมความพร้อมสอบขึ้นทะเบียนรับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์ของนักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 4 มหาวิทยาลัยเฉลิมกาญจนา จังหวัดศรีสะเกษ. *วารสารวิชาการเฉลิมกาญจนา*, 6(1), 103-113.
- สภาการพยาบาล. (2554). *พระราชบัญญัติวิชาชีพการพยาบาลและผดุงครรภ์ พ.ศ. 2528 แก้ไขเพิ่มเติม(ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2540 และข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศสภาการพยาบาลที่เกี่ยวข้อง (พิมพ์ครั้งที่ 3)*. กรุงเทพฯ: ศิริการพิมพ์.
- สภาการพยาบาล. (2560). *รายงานประจำปี 2560 สภาการพยาบาล*. กรุงเทพฯ: จุฑทอง.
- สิงห์ ไทวงษ์. (2544). *ผลการให้คำปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามแนวทางทฤษฎีพิจารณาเหตุผล อารมณ์ พฤติกรรม ต่ออยู่ทวิวิธีการเรียนและระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาที่มีสถานภาพรอพินิจ (วิทยานิพนธ์ ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต)*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- สุภาภรณ์ ตั้งดำเนินสวัสดิ์. (2556). ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการเรียนกับผลการเรียนรู้ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาของนักศึกษารายวิชาภาษาอังกฤษเชิงสถานการณ์ ภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2556. *วารสารวิชาการบัณฑิตวิทยาลัยสวนดุสิต*, 11(2), 223-229.
- Bloom, B. S. (1982). *Human characteristic and school learning*. New York: McGraw-Hill.
- Krejcie, R. V., & Morgan, D. W. (1970). Determining sample size for research activities. *Education and Psychological Measurement*, 30, 607-610.
- Prevatt, F., Petscher, Y., Proctor, B. E., Hurst, A., & Adams, K. (2006). The revised learning and study strategies inventory: An evaluation of competing models. *Educational and psychological measurement*, 66(3), 448-458.